

½IVOT, LĀ•SKA, DLUHY A ... XXIX.

ĀšterĀ½, 13 bĀ™ezen 2012

V podveĀ•er jsem absolvoval nákup, doma jsme udĀ›lali rychlomĀ^amku (krkoviĀ•ka na malé kostiĀ•ky, brambory taky, opěct, pak zapěct a posypat sýrem – rychlý a chutná to) a pak jsem kompletoval úĀ•etnictví. Do postele jsem dopadl tak akorát, asi uĀ¾ bych usnul v sedĀ›.

Druhý den jsem si vzal dovolenou. ĀĀeekal mĀ› berĀ^ák, sociálka, pojišĀ•ovna a pak ještĀ› zubaĀ™ a ba ProstĀ› docela našlápnuto. Odvezl jsem Myšku do školy a cestou jsem ještĀ› naĀ•ukl vĀ•erejší rozhovor.„TakĀ¾e, nebudeš se stĀ›hovat, Ā¾e ne?“„Tati... já jsem to nemyslela zle.“ odhrnula si vlasy z Ā•ela, slušelo jí to.„Já vím. Ale váĀ¾nĀ› je to tak, jak jsem ti Ā™íkal. Já uĀ¾ jsem holt takovej... kvoĀ•na.“„Petra si Šárka taky nemĀ^Ā¾e vynachválit.“„CoĀ¾e?“„Mno, na facebooku se svĀ^Ā™íla, Ā¾e je nemocná a Petr jí odvezl na pohotovost, koupil prášky a uĀ¾ tĀ™etí den jí dĀ›lá Ā•aj.“ To má asi po mnĀ›. Kdykoliv dĀ›ti nebo Milena zaĀ•al marodit, byl jsem ve svěm Ā¾ivlu. „No vidíš, ta to aspoĀ^ ocení.“„Mamina to taky olajkovala.“Aha. Facebookový „To se mi líbí“„To je od ní hezký.“„Jo. Já tam dala minulý týden ty fotky s miminem. Ty, jak jsi je olajkoval ty.“Ach jo. Opravdu mám dojem, Ā¾e Ā¾enský dokáĀ¾ou by víc necitlivý neĀ¾ my. „Taky bylo za co. Ale na druhou stranu - ocenit to dokáĀ¾e jen znalec.“„Dík.“„To bylo trochu nevĀ¾nĀ›, já Ā¾ádnej fotoznalec nejsem.“„Dyk Ā™íkám. Dík.“Je to zlatá holka. Chlap by mĀ›l mít aspoĀ^ jednu takovou, aby nĀ›co za ten Ā¾ivot vytvoĀ™il poĀ™ádnýho. Myška vystoupila u školy a já se chtĀ›l rozjet dál, kdyĀ¾ se ozval telefon.„Pan Moravec?“„Ano?“„Venclová.“Venclová, Venclová, Venclová … Ā™íká mi to nĀ›co?„DĀ›lal jste mi kdysi ten horoskop, naturální.“„Nativní.„UĀ¾ vím. Problémy s klouby, finanĀ•ní zruĀ•nost, nepĀ™íliš ideální vztahy.“„Máte skvĀ›lou pamĀ›.Ā¾.“„DĀ›kuji.“ Ale proĀ• volá, Ā¾e by reklamáce?„Ale proĀ• volám.“„Povídejte.“ PĀ™eparkoval jsem z ulice, abych zbyteĀ•nĀ› nezdrĀ¾oval ranní motoristy.„S tĀ›mi vztahy, víte... „„No moc teĀ• nevím. UĀ¾ je to dlouho, jsem vás dĀ›lal a poĀ•ítaĀ• teĀ• u sebe nemám, paní Venclová.“ „To nevádí. Víte, vy jste mi tenkrát Ā™íkal, Ā¾e bych nemĀ›la moc spoléhat na to, Ā¾e bych s nĀ›kým mohla mít … ten … spolehlivej vztah.“Tak to jsem jí urĀ•itĀ› neĀ™ekl. Ale budiĀ¾.„Pokud to teĀ• vidíte jinak, tak je to jen dobĀ™e, ne?“„No já se chtĀ›la zep jestli teda ten horoskop celej není špatnĀ›, kdyĀ¾ tohle nevyšlo.“„Paní Venclová, pamatujete se i na dĀ›vody, proĀ• jsem to tak Ā™ekl?“„Ā™íkal jste nĀ›co o tom, Ā¾e nemám v povaze schopnost pro partners Ā¾ivot, nebo tak nĀ›co.“ „Já myslím, Ā¾e to bylo malinko jinak. ProstĀ›, pokud chcete mít partnerský vztah, spokojený, musíte v nĀ›Ā•em ubrat. Vzpomínáte si?“„Asi jo. Ale já si nemyslím, Ā¾e bych ty svoje partnery vyhánĀ›la nebo jak jste to tenkrát Ā™ekl. Já pro nĀ› chtĀ›la vĀ¾dycky, aby byli spokojení oni.“„No a to je právnĀ› to ne úplnĀ› ideální. Spokojená musíte být pĀ™ece nejdĀ™ív vy, jinak jim Ā¾ádnou spokojenost dát nemĀ^Ā¾ete.“„To jsem právnĀ› chtĀ›la k tomu horoskopu. Ono to teĀ• vypadá, jako Ā¾e by to mohlo být ono. A kdyĀ¾ jste mi Ā™íkal, Ā¾e se mi takovej vztah nepodaĀ™í, tak jsem se chtĀ›la zeptat...“ Mám pocit, Ā¾e lidi, co svoji budoucnost, tak ji vlastnĀ› znát nechtĀ›jí. Oni chtĀ›jí jen potvrdit, Ā¾e to co dĀ›lají, dĀ›lají dobĀ™e. KdyĀ¾ se to opravdu kroutí k tomu, Ā¾e pro tu svoji budoucnost musejí nĀ›co zmĀ›nit, udĀ›lat, tak jsou nespokojený. „Asi se vám podaĀ™ílo sobĀ› zmĀ›nit to, co vám ty vztahy trošku bouralo, nemyslíte?“„Myslíte?“Ne, nemyslím. Já uĀ¾ radĀ›ji nemyslím.„UrĀ•itĀ›. Bez toho pĀ™ece Ā¾ádná zmĀ›na nastat nemĀ^Ā¾e.“„To máte pravdu. TakĀ¾ asi neĀ™eknete, jestli to teĀ• vydrĀ¾í.“„Ne. To je opravdu na vás.“„Tak vám dĀ›kuju. Nezlobíte se Ā¾e jsem si na vás vzpomnĀ›la?“„To opravdu ne. ĀĀelovĀ›k je rád, kdyĀ¾ nĀ›komu utkvĀ›je v pamĀ›ti.“ Adaptér. AspoĀ^ vím, co budu dĀ›lat odpoledne, aĀ¾ to všechno olítám, abych se náhodou nenudil. A nezapomeĀ^ JiĀ™íku, koupit ty dobrý koláĀ•ky, aĀ¾ si to drobet spravíš. RadĀ›ji jsem je vyzvedl hned a mĀ›l jsem co dĀ›lat, abych nich nezakousl. BerĀ^ák probĀ›hl sviĀ¾nĀ› a sleĀ•na za pĀ™epĀ¾kou byla pĀ™íjemná. Kam na to ty Ā¾enský tady chodĀ›j? Hradec zas tak daleko od západních hranic není a pĀ™ítom mĀ› poĀ™ád pĀ™ekvapuje jednáni všech tĀ›ch lidí tady. Nechci vypadat jako nevĀ›ník, ale najít u nás na úĀ™adĀ› Ā¾enskou s úsmĀ›vem, trpĀ›livostí, ochotou, to bylo sci-fi. VĀ›tšinou, spíš skoro vĀ¾dycky, vypadaly jako já budu v té Ā•ekárnĀ› u zubaĀ™e. Au. Ā¾e já na to myslím. A t uĀ¾ nĀ›jaký hodnĀ› starý dumal objevil, Ā¾e není filozof, který by vydrĀ¾el bolest zubĀ™. NĀ›co na tom bude. TakĀ¾e jsem nevyuĀ¾il parkovací potenciál mojí dvacetikoruny a zamíĀ™il pĀ™ímo do nemocnice. VlastnĀ› - ani ne tak pĀ™ímo, ješ musel pro ten adaptér. Skleróza se vĀ›kem prodrĀ¾uje. Zastavil jsem u našeho vchodu, zapnul nouzovky a mrkl do schránky. Pošta. Vybral jsem jí fofrem, hodil na linku a s adaptérem skoĀ•il zpátky do auta.

„Lásko,“ uvítala mĀ› Pavlína a vĀ›bec nevypadala naštvanĀ›.„PromiĀ^, úplnĀ› jsem vĀ•era na adaptér zapomnĀ›l.“„To nevádí.“„JistĀ›, aspoĀ^ tĀ› smsky neobtĀ›Ā¾ovaly,“ zazlobil jsem.„Ale houby.“„Mám pro tebe nĀ›co.“ZvĀ›davý oĀ•i miluju. A Pavlína je má krásnĀ› zvĀ›davý.„UkáĀ¾.“„No pomalu, miláĀ•ku. To není jen tak. VĀ›bec nevím, jestli to sem mĀ^Ā¾u propašovat.“„KoláĀ•iky??!!“„JasnĀ›.“„Všechno je ti odpustené. Daj ich sem.“„Jojo, a pak Ā¾e láska. Jak vidí kus Ā¾vance …“ Nemohl jsem se moc zdrĀ¾et. BohuĀ¾el. ÚĀ™ady by moĀ¾ná poĀ•kaly, ale zubaĀ™ urĀ•itĀ› ne. Au. „Tak jak to vypadá, pane MoravĀ•e?“Se kĀ™esle a uvolnit jsem se opravdu nemohl, i kdyĀ¾ jsme si to všichni v ordinaci pĀ™áli.„Víte, zaĀ•alo to vpravo nahoĀ™e … pak vpravo dole. Nakonec uĀ¾ mĀ› obĀ•as zabolí i vlevo dole. TakĀ¾e vĀ›bec netuším, kde to vlastnĀ› Ā™ešit.“„To uĀ¾ nechte na mĀ›. Podívám se, zamĀ›Ā™ím a zlikviduju.“ Tohle fakt obdivuju ĀĀelovĀ›k uĀ¾ sám neví, kde to vlastnĀ› všechno má poĀ•átek a nakonec odejde s tím, Ā¾e je v poĀ™ádku. Tedy - asi doufám, ještĀ› mám tu banku dneska.U svojí zubaĀ™ky uĀ¾ bych kdysi mĀ›l v tvĀ™í aspoĀ^ tĀ™í injekce. Tady to za tĀ™eba nebylo. Au. A doufám, Ā¾e ani nebude. „Nafoukalo vám tam. Tudy pĀ™es tu sedmiĀ•ku.“ Abych nebyl r pochybách, doktor mi jí oĀ•ukl. Fakt by mĀ› zajímalo, jak na zubaĀ™ském kĀ™esle vypadá tĀ™eba Bond. James Bond. A neb

aspoň Rambo. Ale ten by si ty zuby vyndaval postupně sám. Dýchal jsem pravidelně, hubu rozpačenou jak na spartakiádě a v duchu si říkal, porod je síla, tohle je nuda. Asi proto, že mi tam nafoukalo málo, tak mi tam foukal pořádně. Je to nepříjemné. A někdy to zabolí hodně. AUUU. „No no. Asi jsme něco našli.„ „Blahopřejte.„ „Vy jste šprýmař. Ale já to budu muset vrtat. Chcete injekci?„ „Chtěl bych. Jenže to už bych tu banku dneska nestihl.„ „K čemu injekce.„ „zahušel jsem.„ „Abyste mi nepřekous ruku třeba.„ Já vím, že porod je porod. Ale tahle půlhodina taky stála aspoň za dvojitá. Jenže sotva jsem slezl z křesla, nadýchl jsem se … uf. Konečně bez toho, aby vzápětí něco v té tlamě zadrnělo. Jestli mají zubaři olympiádu, tak tenhle právě vyhrál zlatou.

ONA Já se tady asi ukoušou. Dny se vlečou, jako kdyby se éter najednou změnil na med a čas se marně pokoušel stíhat nějaké rozumné tempo. Éter je to, co Einstein jakožto absolutní vztažení soustavu zrušil. Ale možná se jednou dokončí své rehabilitace.

To já se svého porodu asi nedokážu. Jirka dělá, co má, aby měl navštívoval co nejčastěji, ale má toho chudák moc.

Nejvíce mi vadí jídlo. Proč to musí být z principu hnusné? Taky nerozumím, proč je nutné každého budit tak brzo. Není možné, aby se to nedalo organizovat jinak, s tím stádním slušeb atd.

No nic, teď už to musím nějak dovydržet. Jak říkala kdysi Veškrnová, pojídající řízek, dávno předtím, já Havlová – babi, vydržte! ROMAN